

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Coboară Domnul pe pământ și Se face cuvânt, și Tatăl este în Fiul, căci Dumnezeu înseamnă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, și Tatăl este în Mine, precum Eu sunt întru El, și așa Îmi fac intrarea în carte, căci am carte deschisă pe pământ și Mă aștern în ea cu duhul vieții ca să-i dau omului să citească și să învețe carte, că de pe pământ omul învață numai deșertăciune, iar deșertăciunea este cea care nu rămâne, ca și omul care o are pe ea de Dumnezeu al său.

Deschideți Domnului, fiilor copii, care-Mi vegheați pentru venirea Mea cu duh dătător de viață la voi și ca să-L dați poporului Meu spre viață! Întăresc statul vostru înaintea Mea, iar sfinții și îngerii Îmi sunt slujitori a tot cuvântul Meu cel dăruitor peste voi, căci Eu lucrez cu sobor de sfinți și cu oștiri îngerești ca un Făcător mare, cum sunt, peste cele văzute și peste cele nevăzute și Îmi pregătesc prin cuvânt rostit slava cu care îl voi pune față în față pe om, iar cel ce a gustat din masa aceasta cu Mine lângă tine, poporul Meu, nu va putea scăpa de răspuns, căci îngerii l-au scris și i-au scris și gândul și inima și fapta și i-au scris credința sau necredința, pășarea sau nepășarea, împlinirea sau neîmplinirea cuvântului Meu, cu care Îmi fac venirea și slava, căci cuvântul Meu este slava Mea cea de la Tatăl, și pe care din vecii Mi-a dat-o Tatăl, ca să fiu cuvântul Său, și cu el să le facem pe toate, după cum este scris pentru facerea cea de la început, și, iarăși, pentru facerea din nou a toate cele ce vor fi noi pe vecii prin omul cel nou, care voiește prin ascultare să se facă după chipul și asemănarea Mea între pământ și cer. Amin.

O, poporul Meu, ridică, fiule, rugăciune spre Dumnezeu pentru întărirea darului credinței sfinte peste ființa ta, căci vremea e vopsită peste tot și dă să te smulgă de lângă Dumnezeu dacă te uiți la ea. Nu fugi de dureri, nu fugi de întristări și de lacrimi, căci cine fuge de acești îngeri tainici ai vieții veșnice pentru om, acela fuge de el însuși și nu știe ce face. Fugi, fiule, spre cei ce se mângâie cu Dumnezeu în toate zilele vieții lor, căci viața omului e scumpă și nu trebuie să lase omul moarte peste ea. Îți dau povață dulce, rămâi după chipul și asemănarea Mea întru toate, tată, că Eu am de șapte mii de ani durere și întristare și lacrimi suspinânde, și prin ele am pentru om duh dătător de viață, duh care îl ține treaz pentru Mine pe om, căci cel ce nu are întristări nu stă cu Dumnezeu, precum cel fără dureri se duce spre mângâieri trecătoare, se duce spre duhul lumii, poporul Meu.

Am coborât la tine cu praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, Ierusalime, noul Meu popor, și te învăț prin el duhul ascultării, care se naște din iubire de Dumnezeu în om, tată, și care se face copil în om, ca să-l învețe pe om duhul cel dulce de copil. Adevăr adevărat am spus Eu că pruncii vor moșteni împărăția lui Dumnezeu și că cine nu se face copil nu o moștenește pe ea. Am venit la tine cu mama Mea Fecioara, cu mama Mea copilă, poporul Meu, ca să ți-o dau pildă de viață și ca să am Eu în tine împărăție, tată, și ca să petrec în ea cu slujire de îngeri, și nici un vrăjmaș al împărăției Mele să nu poată să strice ceva în ființa ta, în locașul Meu de slavă de Duh Sfânt.

O, mamă copilă, mama Mea cea mică, sărbătorită azi de sfinți și de îngeri și de poporul Meu de azi, căci tu ai fost din vecii mama Mea, iar când Tatăl și Cuvântul, Fiul Său, ți-a dat trup pe pământ, tu ai rămas pruncă, mama Mea, ai rămas supusă ca un copil, ai rămas împărăția Mea, pe care nu poate să o aibă în ei decât cei ce sunt ca pruncii, mamă. Tu nu mai trebuia să fugi de durere, căci ea a fost iubirea cea care te-a cuprins în ea de la leagănul cel din brațul mamei tale și până la leagănul cel din brațul Meu, căci Eu M-am așezat iarăși înapoi în Tatăl, după ce am înviat din durerile și întristările și lacrimile răstignirii, și după aceea și tu, mamă, și Eu ți-am fost

leagăn când te-ai întors în cele ce sunt și care dau viață oamenilor, mamă, căci mare este lucrarea tainică a vieții peste toate câte sunt viață, mama Mea!

E dulce între sfinți și între îngeri sărbătoarea ta, mamă copilă, căci duhul ascultării de făgăduința dată Mie i-a făcut pe cei ce te-au născut cu trup pe pământ să te aducă Domnului pruncă la trei ani de la nașterea ta. O, dulce a fost în cer ziua aceea, mama Mea, și am avut slujitor pentru ea pe pământ pe Zaharia, căruia i-am încredințat tainica Mea lucrare de venire a ta și a Mea pe pământ între oameni, mamă. Iată cum lucrează taina lui Dumnezeu între oameni, și în nici o vreme ea n-a lucrat cu răsunet, căci Dumnezeu este taină, mama Mea, așa cum viața din trupul omului este, o, mamă și stăpână a sărbătorii de azi! Amin.

– *O, dulce copil al Tatălui și al meu, nu vrea omul să se oprească din alergarea lui și să caute să priceapă lucrarea cea de taină dintre cer și pământ, Fiule Doamne. Nu numai viața trupului omului este o taină, ci și trupul omului este, căci la nașterea omului Tu intri suflet în trupul lui, Doamne, și omul se face ființă vie, trup viu.*

Își pierde omul viața cu duhurile deșertăciunii, iar când Tu dai să-l cuprinzi în taină și să-i călăuzești mintea spre duhul adevărului a toate, el nu-Ți înțelege șoapta și chemarea Ta și nu vine spre Tine să se nască din nou cu viața lui pentru împărăția Ta în el așa cum și în mine ai avut Tu împărăție pentru tainele vieții Tale în trup pe pământ cu oamenii, Doamne. L-aș întreba pe om dacă știe ce vrea, Stăpâne, Doamne. O, nu știe omul ce vrea, pentru că nu știe să vrea, iar cum știe el aceasta, nu înseamnă că știe. O, nu știe omul să creadă în Tine, Dumnezeule copil, și de aceea nu știe el ce vrea între pământ și cer. Când omul nu vrea să știe despre viața lui cea de veci, el rămâne fiul deșertăciunii, care-l trece pe om, care îi veștejește sufletul în el până ce sufletul lui se întoarce în Tine sleit de trupul care l-a purtat pe el și care n-a cunoscut în el taina împărăției cerurilor, Doamne. O, nu poate omul să fie al Tău fără călăuză peste el, fără ascultare de Tine, Dumnezeule copil. Eu am stat sub ascultare și așa am fost copil și am fost împărăție a Ta. L-am ascultat pe Zaharia, arhiereul cel credincios tainelor Tale și duhurilor proorocilor, care au vestit venirea Ta în lume, Doamne, și așa am fost eu copil înaintea Ta.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta în venirea Lui cuvânt de Duh Sfânt pe pământ! Uită-te ca Zaharia în prooroci, uită-te, ca să fii ca el și ca să poată să îplinească Domnul cu tine proorociile care mai sunt, căci ele sunt cele care se împlinesc iotă cu iotă, Ierusalime de azi. Voi, cei ce ați primit în dar credința în cuvântul Său, auziți pe Domnul, fiilor, căci cuvântul Lui de peste voi aduce la lumină împlinirile Lui cele scrise în Scripturi să fie. O, nu vă mirați că nimeni pe pământ nu înțelege taina voastră cu Domnul, taina de nou Ierusalim pe pământ, căci nici în vremea mea nu era altfel. Treceau oamenii pe lângă împlinirile Domnului peste pământ și nu le înțelegeau, și de aceea nu le vedeau, căci omul este fiu al necredinței pentru cele ce nu se văd spre deslușirea lor, fiindcă om pe om se înșală cu cele ce se văd, și care trec, iar dacă omul nu caută să priceapă lucrarea cea tainică a vieții pe pământ și roadele ei bune sau rele, el rămâne neînțeleptul care-și zidește viața pe nisip, după cum este scris. O, ferice celui care iubește durerea și adevărul ei, întristarea și taina ei cea dătătoare de viață, lacrima și curăția ei pentru inima omului care primește facerea ei în ea! Iată de ce am spus eu acum două mii de ani că mă vor ferici toate neamurile! Domnul mi-a văzut umiliința, care era lucrată în mine de la dureri, de la întristări și de la lacrimi și a căutat spre smerenia mea și a făcut în mine facerea Lui, de care s-au bucurat și se bucură neamurile pământului, de atunci și până azi fericindu-mă pentru venirea în lume prin mine a Fiului lui Dumnezeu, Hristosul Tatălui Savaot, dar oamenii nu se bucură așa cum m-am bucurat eu de Dumnezeu, ci se bucură ca oamenii, căci sărbătorile lui Dumnezeu sunt cinstite păgânește de către oameni și nu caută Domnul spre ele, ci numai diavolul, numai duhul cel potrivnic lui Dumnezeu se hrănește de la o zi de sărbătoare cu nume ceresc pe pământ între fiii lumii.

O, Ierusalime de azi, Domnul vine la tine cuvânt de Duh Sfânt și te învață facerea ta. Învaț-o cum am învățat-o eu, popor învățat de Dumnezeu, și vei fi slăvit pe pământ și în cer pentru

crediința ta și pentru faptele ei peste ființa ta, căci Domnul întru tine binevoiește cu venirea Sa, și are sfinții și îngerii în coborârea Sa la tine. O, ai grijă să crezi cerește în Dumnezeu, ai grijă, popor nou, să fii nou mereu prin faptele credinței cerești în ființa ta, căci greu mai stă omul cu Dumnezeu în statul lui pe pământ, și dacă vine să fie și să învețe să fie, nu învață omul facerea peste el și nu poate cu duhul de copil în el, nu poate omul așa cum am putut eu, de I-am fost Domnului mamă, așa cum fiecare om ar trebui să fie pentru Domnul pe pământ, și iată, nu poate omul pe pământ cu înțelepciunea vieții, și apoi el plânge cu arsură de duh după ce îi trece trupul cel văzut al lui. Stai sub călăuză așa cum am stat eu, popor al Făcătorului Dumnezeu, și așa vei fi tu al lui Dumnezeu pe pământ și așa vei pricepe tainele lui Dumnezeu și nu vei slăbi în înțelegerea lor și în credința cea statornică și care îți hrănește viața ca să nu piară de la Dumnezeu viața ta. Amin.

Sunt mamă a milei de om și îl învăț pe tot omul să se aplece așa cum m-am aplecat eu de L-am purtat pe Domnul în duhul meu și apoi în trupul meu și apoi în inima mea, care era locașul Lui. Apleacă-te, omule, să crezi, căci Domnul S-a aplecat până la tine. Ce câștigi dacă te zbați să nu crezi taina cuvântului care vine cu norii ca să te cheme și să te aleagă între cei credincioși? Câștigi plata celor necredincioși, care este plânsul și scrâșnirea dinților și întunericul cel mai din afară; câștigi duhul lumii, care îl hrănește pe om cu deșertăciunea și cu fărâdelegile ei, lucrează de om și care sunt pieirea omului. O, nu te lua după omul care-ți ucide duhul, care-ți ucide credința în faptele vieții celei plăcute lui Dumnezeu; nu te lua după cel care nu crede și care este mort față de cuvântul chemării la viață! Întreabă-l pe acela ce-ți dă în schimb dacă te face să nu crezi în duhul vieții, și întreabă-l unde este duhul vieții și cum lucrează el viața în om dacă el este în altă parte în lucru pe pământ! O, cei necredincioși nu-L văd pe Dumnezeu în cei ce-L iubesc pe El, și sunt orbi cei ce nu văd. Nu te lăsa călăuzit de orb, ci lasă-te sub duhul iubirii și vino pe calea lui, căci calea lui are pe ea pe cei ce-L slujesc pe Domnul pe pământ între oameni, așa cum Zaharia proorocul a ascultat de duhul proorociei și a împlinit Scripturile Fiului lui Dumnezeu pentru venirea Sa de la Tatăl la om acum două mii de ani, și iată, iarăși, acum, Scriptura Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca să-i hrănească pe oameni cu înțelepciunea cea de sus. Amin.

O, Fiule Doamne, eu ca o mamă am grăit în ziua aceasta a sărbătorii mele, ziua când am fost adusă înaintea Ta și dată lui Zaharia arhiereul ca să mă pregătească el pentru taina nașterii Tale între oameni, ca să mă facă locaș al Tău, cărare a Ta spre oameni, Dumnezeule copil. Amin, amin, amin.

– O, mamă copilă, frumos este omul copil, mama Mea! Mă doare cu durere înlăcrimată în cuvânt pentru tot fiul acestui nou popor al Meu, fiul care nu pricepe îndeajuns taina supunerii, taina care ocrotește viața Mea în om, și pe om pentru ea, mamă. Mă doare, mama Mea, Mă doare de cel ce vine și vede și se uită doar, și apoi se duce iarăși de unde a venit și se face de șapte ori mai dezbrăcat de Dumnezeu. O, mama Mea, Eu i-am ales pe cei doisprezece, și unul din ei a fost diavol și a umblat singur și cu ascunsul, iar aceasta l-a tras spre păcatul trădării, mamă. Nu a umblat cu învățător peste el Iuda, ci a umblat cu duhul întunericului, mamă.

O, poporul Meu, ferește-te de șoapta lui Iuda, ferește-te, tată, căci ea vrea să te murdărească cu păcatul lui Iuda, tată. Stai, fiule, cu veghe, căci cine nu stă sub veghe și sub iubirea care îl crește pe el, acela pățește ce-a pățit Iuda, care a trădat, ducând la cumpărători Duhul Meu și lucrarea Lui între ucenicii Mei. E mare, mare durere în cer de la cel trădător, care vine și ia din mijlocul tău ca să umple apoi omul de necredință, ca să-i facă rău vieții omului, dar lumea parcă nu mai merită decât necredință, tată, căci nu se lasă de deșertăciune lumea și cade în păcatul necredinței după ce M-a auzit strigând la ea din mijlocul tău. Stai sub călăuză, poporul Meu, stai sub Duhul lui Dumnezeu, tată, căci Eu te călăuzesc spre sfințenie, și cu ea Îl știi și Îl vezi pe Domnul în tine, și nu altfel, tată, căci Duhul lui Hristos este Duhul Care-L mărturisește pe

Hristos venit în trupul omului, împărțind în om cu toate ale Lui, așa cum Eu am spus la oameni: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru dacă ajungeți să fiți ai ei»*. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea, Ierusalime, și ți-am grăit cuvânt de viață, tată, ca să înveți din el, și să învețe omul de pe pământ. Taina omului copil, aceasta este taina în care dau să te învăluiesc de când tu ai venit să fii al Meu, poporul Meu. Această taină, pe care Eu am desăvârșit-o în mama Mea Fecioara și apoi în Mine prin supunerea Mea până la moarte pe cruce pentru viața omului, voiesc această taină s-o fac în tine cetate tare a duhurilor lui Dumnezeu, duhurile lucrătoare prin îngeri, căci cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, aceasta este lucrarea pe care o am Eu azi peste tine și prin tine, poporul Meu de azi, și vreau s-o porți, tată, și să lucrezi prin ea. Amin.

Voi lucra curând peste tine deslușit cuvânt pentru taina Mea cu tine pe pământ și te voi înțelepți și te voi învăța, poporul Meu. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea care a mai rămas de lucrat pentru veșmântul cel nou al casei în care Eu, Domnul, am coborât pe pământ prin trâmbița Mea Verginica în vremea trupului ei. Vă dau puteri de îngeri, fiilor care-Mi lucrați pământul cel nou pentru cerul cel nou din loc în loc, căci minunat am lucrat și acum pentru slava cea nouă a locului casei Domnului. Eu, Domnul, vă ajut, tată, așa cum voi Mă ajutați pentru slava Mea pe pământ. Pace vouă! Pace între voi și pentru tot lucrul care mai este de săvârșit acolo, și apoi vom rosti duh de sfințire peste locul acela. Amin.

Rostesc acum binecuvântare de tată pentru cei doi fii, Marian și Victoria, care merg acum în călătorie, departe de țara Mea de alegere acum, la sfârșit de timp. Le dau lor îngeri însoțitori și ocrotitori și le dau lor pe trâmbița Mea Verginica așa cum le-am dat-o mereu când au fost călători. Îi povățuiesc pe ei pentru duhul veghii sfinte peste ei întru toate, și așa să știe ei că lucrează veghea Mea peste ei. Amin. Îi aștept apoi să-i curăț de toate câte din lume îi ating pe ei, căci sufletul trebuie mereu curățat de lume, și îi povățuiesc pe ei să fie fii copii, căci taina aceasta este mare între pământ și cer și este slujită de oștirile îngerești.

Aplecați-vă pentru binecuvântare, fiilor, aplecați-vă, tată, căci Eu Mă aplec ca să pun pe voi mai multă acum pecetea Mea, pecetea fiilor poporului Meu de azi, poporul venirii Mele a doua iarăși de la Tatăl la om. Vă dau pe îngerul Meu Mihail, care este îngerul poporului Meu, și cu el oștire îngerească, fiindcă pe pământ e pe pământ, tată, și trebuie să meargă cerul cu cei călători ai Mei pe pământ. Fiți ai Mei, și nu vă sfiiți să fiți ai Mei în chip văzut cu duhul și cu cuvântul care iese din voi. Nu umblați pe pământ fără casă. Luați casa cu voi, că Eu așa Mi-am învățat poporul la orice ieșire a Mea cu el între oameni. Luați, iarăși, cu voi apă sfințită prin cuvânt și stropiți-vă pașii și trupul și tot împrejurul vostru și locul pe care vă așezați. Luați cu voi pâine sfințită și începeți cu ea fiecare zi, și luați pe Duhul Sfânt Călăuzitorul, tată, iar poporul Meu va stărui pentru voi în toată vremea călătoriei voastre. Vorbirea voastră cu fiii oamenilor să fie sub călăuză Duhului Sfânt, și de alt duh voi să nu vă călăuziți din loc în loc pe pământ. Amin. Binecuvântată să vă fie călătoria și întoarcerea, și spuneți la cei ce puteți să le spuneți din partea Mea, spuneți-le să nu le fie rușine cu Dumnezeu, ci să le fie rușine fără Dumnezeu pe pământ, căci cu Dumnezeu nu este oricum omul, așa cum obișnuiește el când crede că e cu Dumnezeu peste el. Pace vouă! Și apoi pace Mie de la voi, că multă Îmi este lacrima pentru lucrarea Mea de venire pe pământ și pentru cei ce Mă poartă cu ea de la Tatăl la om!

Mihaile! De peste tot și peste tot să-ți fie veghea Mea cu ei și peste ei și peste lucrarea lor și apoi peste întoarcerea lor! Amin.

Fiți veghetori buni peste voi, fiilor călători, ajutând așa peste voi veghea îngerului Meu și a oștirii sale. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-2007